

gIVEN Bemyndigelse indeholder den fuldstændigste Anerkendelse af den øverste Domstols ophøjede Stilling, baade i vore historiske Traditioner og i vor Grundlovs Statsorden, og ligesom den frembyder den fuldstændigste Borggen for, at den vil blive benyttet med stort Maadehold, saaledes aabner den en lempelig Vej til at lade Fremtidens Udvikling fremgaa af sig selv, og det gjennem Organer, hvis Indsigt i de her omhandlede Forhold og hvis Besindighed Ingen kan drage i Tvivl.

Naar vi endelig have foreslaaet, at Forandringen først skal indtræde med Høiesteretsaaret 1857, er det fordi det ikke synes naturligt at indføre en saadan Overgang midt i et Høiesteretsaar.

Medundertegnede J. G. Larsen maa vel være enig i Meget af Fleertallets forestaaende Argumentation, men kan dog ikke i Gæt og Alt tiltræde samme. Navnlige tror jeg ikke, at de praktiske Vanskeligheder tilfulde ere vurderede, som ville være forbundne med at forsyne Høiesteretsdomme med Præmisser, naar dette skal udføres paa en for Høiesteret selv tilfredsstillende Maade; men paa den anden Side maa jeg dog erkende, at naar der gives Høiesteret fri Haand til selv at ordne Forholdet og at meddele korthattede eller udførligere Præmisser, saaledes som Retten selv efter Tid og Omstændigheder finder at kunne overkomme, synes Forandringen — især for Tiden, da Antallet af Høiesteretsager er ikke lidet forringet imod de tidligere Aar — at maatte kunne opfyldes paa en Maade, der dog altid vil medføre sin store Nytte. Heller ikke tror jeg, at en offentlig Votering i Almindelighed er anbefalelig, eller at de Indvendinger, der virkelig kunne fremføres imod en saadan Votering, ere tilstrækkelig afbeviste eller kunne afbevises; men jeg maa dog ogsaa her erkende, at de med offentlig Votering forbundne Ulemper kunne betydelig forringes eller endog ganske undgaaes, deels derved, at der tilstedes en foregaaende Raad-

slagning imellem Rettens Medlemmer inden lukkede Døre — hvorved dog atter opgives Fordringen paa, at ethvert Medlem strax efter Indtrykket af den hele mundtlige Procedure skulde afgive sin Stemme — og deels fornemmelig derved, at det overlades til Høiesterets eget Valg at afgjøre, naar og i hvilke Sager den vil anvende saadan Votering. Den vil da uden tvivl kun blive benyttet i saadanne Tilfælde, hvor den efter Sagernes Bestaenighed ikke kan have nogen Betænkelighed, men dog medføre en Lettelse for Retten med Hensyn til den Meddelelse af Domspræmisser, som ellers skulde finde Sted.

Som Følge heraf, og med særdeles Hensyn til denne Sags hele nuværende Stilling, har jeg troet at burde slutte mig til Udvalgets Fleertal, idet vi have forenet os om Affattelsen af Forslaget til Loven, saaledes som vi ville anbefale Thinget at antage samme.

J. Genhold til de forestaaende Bemærkninger skal det samlede Udvalg indstille, at Landsthinget i det Væsentlige vil tiltræde det foreliggende Lovforslag, men udtrykke dette ved at vedtage samme i følgende Form:

§ 1.

Det skal paaligge Høiesteret at angive de Grunde, hvorpaa dens Domme ere byggede.

§ 2.

Dette kan i enhver Sag, efter Høiesterets eget Valg, skee enten ved en skriftlig Meddelelse af Grundene, eller ved offentlig Stemmegivning.

§ 3.

Vælges Doms slutningens skriftlige Begrundelse, kan i fornødent Fald Affattelsen af denne Begrundelse udsættes til en af de paafølgende Dage, efterat selve Doms slutningen er vedtaget. Dog kan ingen ny Sag foretages, forinden Doms slutningen, i Forbindelse med den dertil hørende Begrundelse, i den foreliggende Sag er kundgjort.